

naar Talen er om Anlæg, der udsætte andre Folks Sundhed for Fare. Det afgørende maa være, om der af Sundhedshensyn er Grund til, at Ledningen skal være lukket i hele sin Udstrækning. Hvis man tænker sig, at der et godt Stykke inde i Landet ligger en Stationsby, forekommer det mig, at det er fuldkommen tilstrækkeligt, naar de lukkede Ledninger føre et godt Stykke ud af denne By, hvorimod der ikke er nogen som helst Nødvendighed for, at de lukkede Ledninger, hvad enten de paagældende Ejendommens Værdi er ringe eller stor, skulde føre ud til Havet. Det kunde blive en meget lang og meget urimelig Ledning. Det maa være tilstrækkeligt, naar den lukkede Ledning fører saa langt, at Spildevandet ikke paa nogen Maade kan være til Skade for Sundheden, derfra maa Ledningen kunne være aaben.

Det forekommer mig at være en lille Unøjagtighed, naar der i § 6 tales om, at Godtgørelsen for Skade og Ulemper bliver at udrede af den eller dem, „der begære den ny Ledning anlagt“. Det maa dog være den eller dem, for hvem den er til Fordel, og som i det hele taget skulde deltage i Omkostningerne ved Anlægget. Det synes mig, at man i § 7 gaar noget for vidt, naar man i visse og ingenlunde ubetydelige Tilfælde vil overlade Vandsynsmændene at afsige Kendelse uden Appel. Det plejer kun at være Domstole, som ere i høj Grad betryggende indrettede, der faa Lov til at afsige Kendelser uden Appel i Sager, der ligesom disse dreje sig om meget betydelige Beløb. Derfor henleder jeg Udvalgets Opmærksomhed derpaa.

Der kan yderligere trænges til Ændringer ved forskellige mindre Spørgsmaal, som jeg ikke nu har fundet Lejlighed til at opholde mig ved, men det vil jo kunne ske i et eventuelt Udvalg, og det skal være mig meget kært at samarbejde med et saadant.

Piper: Jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Justitsministers Kritik af enkelte af Forslagets Bestemmelser, bl. a. af Bestemmelsen i § 3, hvor der staar, at Kommunalbestyrelsen kan beslutte at rejse Sagen enten paa Foranledning fra anden Side eller ved eget Initiativ. Den højtærede Minister mente, at det ikke var rigtigt, at Kommunalbestyrelsen kunde tage Initiativet, saaledes at Lodsejerne derved bleve tvungne til at yde Bidrag til Anlægene, selv om det var Lodsejere, der vilde benytte deres Ejendomme

vedvarende f. Eks. til Agerbrug eller til Gartneri og derfor ikke mente, at de selv vilde have nogen Interesse i et saadant Anlæg. Men Forslaget bestemmer jo, at det er Landvæsenskommissionerne, som afgive Kendelse, og disse Folk ville saa faa Lejlighed til for Landvæsenskommissionen at bringe deres Indsigelser frem. Denne vil da tage fornødent Hensyn dertil. Det er rigtigt og rimeligt, at Kommunalbestyrelsen søger at drage saa mange ind med under Forslaget, og at det forelægges saa omfattende som muligt, men derfor er der tillige den Bestemmelse i § 6, som den højtærede Minister fandt uheldig, den nemlig, at Projektet kan udføres delvis. Derved er netop tænkt paa, at et saadant stort Anlæg, som var projekteret saaledes, at det kunde tage alle de Arealer, som i sin Tid med Fordel kan anvendes, som let kunde udføres saaledes, at man lader en Del af Ledningerne ubyggede. Men selvfølgelig kan ingen Landvæsenskommission gaa ind paa, at den Del af Ledningerne, som ligger længst borte fra det afvandede Terrain, Hovedledningen og dens Udløb, lades ubygget til et senere Tidspunkt. Nej, Tanken var, at en Del af det øvreliggende eller sidestillede Anlæg udsættes til et senere Tidspunkt. Jeg tror ikke, nogen Landvæsenskommission kunde gaa ind paa, at man af finansielle Grunde holdt op med Hovedledningen paa et Sted, hvor det ikke var forsvarligt. I saa Tilfælde maatte man paa en eller anden Maade sikre sig, at dette Anlæg til sin Tid blev fuldført. Men der kunde vel være Tale om at føre den lukkede Ledning til et vist Punkt og bibeholde aaben Ledning paa den sidste Strækning, naar det var et Terrain, hvor det ikke kunde gøre nogen Fortrød. — Den højtærede Minister nævnte ogsaa den Bestemmelse i § 5, at der ved Fordelingen af Bidragene til Anlægget kunde tages Hensyn til Spildevandets Art og til den Mængde deraf, som den paagældende Ejer vilde lede til Kloakken. Der er her særlig tænkt paa saadanne Fabrikationer eller andre Virksomheder, der levere ildelugtende eller tykflydende Spildevand fra sig, f. Eks. Slagterier og lignende, idet disse bør give et Ekstrabidrag udover det, de andre Lodsejere faa paalagt efter deres Ejendoms Assurance, og hvad der ellers bliver lagt til Grund ved Beregningen. Med Hensyn til de Fabrikker, der bruge store Vandmasser til deres Fabrikation, som f. Eks. Sukkerfabrikkerne, der bruge meget Vand til Udskyllning, vil Forholdet enten være det, at Vandet kan komme en anden Vej,